நற்றிணை கூறும் பழந்தமிழர்களின் நம்பிக்கைகளின் தொடர்ச்சியாக இக்கால மக்களின் செயல்கள்

Beliefs of the Ancient Tamilians and its Continuum in Modern Tamilians according to Nattrinai

ஷா. முஹம்மது அஸ்ரின் / S. Mohamed Azrin[1]

Abstract

This paper delineates the various beliefs of our ancestors found in the Nattrinai poetic lines, which was sung by various poets and comparing it with the present generation actions and habits. The ancient Tamizh people strongly believed that the sounds created by the lizards and birds must create a positive or negative impact to them. They also had a strong faith in astrology, rebirth (re-incarnation), demons etc. The first grammatical book, Tholkappiyam also denotes about astrology and their belief about rebirth denoted in the Yajur Veda and their beliefs about demons mentioned in the holy book Bible (both in Old and in New Testament) are also taken as supporting evidence for this study. Nowadays, we are living in a technology world and we are all well-educated. But these beliefs are still found in the Tamizh people as a residue. Thus, this paper examines and compares the beliefs found in the ancient era with the actions and habits of the people living in this technological era.

Date of submission: 2019-10-30
Date of acceptance: 2019-11-25
Date of Publication: 2019-12-31
Corresponding author's Name:
S. Mohamed Azrin
Email: smdazrin1998@gmail.com

Key Words: Beliefs, Good impact, Bad impact, Voices of Birds & Lizards, Astrology, Re-incarnation, Demons

முன்னுரை

சங்ககால மக்களின் திணைசார் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவன சங்க இலக்கியங்கள் ஆகும். அவை தொகையும் பாட்டும் என்று இரு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்விலக்கியங்கள் வாயிலாக அக்கால மக்களின் உணவு, உடை, தொழில், பண்பாடு, விருந்தோம்பல், நம்பிக்கை ஆகியவற்றை அறியமுடிகிறது. தூது இலக்கியத்திற்கு முன்னோடியாகவும் தொகை நூல்கள் வரிசை முறையில் முதலாவதாகும் விளங்கும் நற்றிணை நூலில் காணப்படும் சங்ககால மக்களின் நம்பிக்கைகள் ஆய்வுப் பொருளாகின்றன. இவற்றை விரிச்சி கேட்டல், குறி கேட்டல், பல்லி சகுனம், சோதிடம் பார்த்தல், பேய் மற்றும் மறுபிறப்புப் பற்றிய நம்பிக்கை ஆகிய பகுப்புகளின்கீழ் ஆராயப் பெற்று, அவற்றுள் சில இக்கால மக்களின் செயல்களோடு ஒப்பிடப்படுகின்றன.

நம்பிக்கை விளக்கம்

'நம்பு' என்னும் சொல்லை அடியாகக் கொண்டே 'நம்பி' என்ற சொல்

[1] The author is an M.A. Student in the PG & Research Department of Tamizh, Jamal Mohamed College (Autonomous), Tiruchirappalli – 620 020, Tamil Nadu. smdazrin1998@gmail.com

தோன்றியுள்ளது. சங்க இலக்கியங்களுக்கு இலக்கண நூலாக விளங்கும் தொல்காப்பியத்தில், "நம்பு மேவு நசையா கும்மே" (தொல்.சொல்.329) என்ற நூற்பாவழி 'நம்பு' என்னும் சொல்லானது 'விருப்பம்' என்ற பொருளில் விளங்குவதை அறியலாம். இச்சொல்லே நற்றிணையில்,

"சேரிஅம் பெண்டிர் சிறுசொல் நம்பி
கடுவான் போல நோக்கும்.

(நற்றிணை.175:78)

என்ற பாடலில் 'நம்பிக்கை' என்னும் பொருளில் பயின்று வந்துள்ளதையும் அறியலாம்.

அறிவியல் முன்னேற்றம் கண்ட இக்கால மக்கள், அன்றைய சமுதாயத்தினரின் பெரும்பாலான நம்பிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. நம் முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற எச்சமாக இன்றும், சில பகுதிகளில் அக்கால மக்களின் நம்பிக்கைகளை காணமுடிகிறது. 'ஜக்கம்மா சொல்றா, நல்ல காலம் வரப்போகுது!' என ஒலிக்கும் குடுகுடுப்பையும், திருமணத்திற்குப் பொருத்தம் பார்ப்பதும், 'போன ஜென்மத்துல செஞ்சதுக்கு இப்ப பாடாப்பட்றே!' என்ற மக்களின் பேச்சும், நல்ல நேரம் (நிமித்தம்) பார்த்து செயல்களை செய்தலும், கிளி, பல்லி ஆகியவற்றால் ஜோதிடம் பார்ப்பதும், திரைப்படங்களில் இடம்பெறும் மறுபிறப்புக் கதைகளும் பேய் கதைகளும் நவீன உலகில் நம்மோடு கலந்துவிட்ட சங்ககால நம்பிக்கைகளின் எச்சங்களே.

1. நிமித்தம் பற்றிய நம்பிக்கை

'நிமித்தம்' என்னும் சொல்லிற்குத் தமிழ்ப் பேரகராதி 'காரணம்', 'சகுனம்', 'அடையாளம்', 'பொருட்டு' (Tamil Lexicon, Vol. IV, 2254) என்று பொருள் உணர்த்துகின்றது. நிமித்தம் என்ற சொல் தொல்காப்பியராலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

"ஊடல் அவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை."
(தொல்.பொருள்.16:2)

"நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்."
(தொல்.பொருள்.88:1617)

ஆகிய நூற்பாக்களில் முறையே காரணம், குறியீடு, அடையாளம் என்னும் பொருள்களில் பயின்றுவந்துள்ளன.

நிமித்தங்கள் அவற்றின் விளைவுகளால் இருவகைப்படுகின்றன. நற்பயன் விளைவிக்கும் நிமித்தங்கள் 'நல்ல நிமித்தங்கள்' எனவும், தீய பயனை விளைவிக்கும் நிமித்தங்கள் 'தீ நிமித்தங்கள்' எனவும் பகுக்கப்படுகின்றன.

நல்ல நிமித்தங்கள் (சுப சகுனங்கள்)

சங்கு, புல்லாங்குழல், வீணை ஆகியவற்றின் ஓசைகள், ஆலய மணி ஓசை, நீர் நிரம்பிய குடம், பிணம் அல்லது பசுமாடு எதிரே வருதல் ஆகியன நல்ல பலன்களைத் தரக்கூடிய நன் நிமித்தமாகக் கருதப்படுகின்றன.

i. விரிச்சி (மக்கள் - புள்ளின் ஒலிகள்)

ஒரு காரியத்தை செய்யக் கிளம்பும் முன், அதை அறியாத ஒருவரின் (மக்களின்) நற்சொல்லோ அல்லது பிற உயிரினங்கள் (பறவை, பல்லி) ஆகியவற்றின் ஓசை காதில் விழுந்தால் நல்லது என்பது பழந்தமிழர் நம்பிக்கை. அத்தகைய நற்சொல்லையோ ஓசையையோ எதிர்ப்பார்த்துக் காத்திருத்தல் "விரிச்சி கேட்டல்" எனப்படும். இதனை விரித்துக் கற்பனை செய்யப்படும் மனத்தோற்றம் அல்லது மனமாயை என்றும் அறிவியலாளர்கள் கூறுவர். இவ்விரிச்சி கேட்டலை "பாக்கத்து விரிச்சி" (தொல். பொருள்.61:1) என வெட்சித் திணையின் துறைகளுள் ஒன்றாகத் தொல்காப்பியர் கூறுயுள்ளார்.

"திருந்துஇழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப."
(நற்றிணை.40:4)

என்ற பாடலடி வாயிலாக திருந்திய அணிகலன்களை அணிந்த பெண்கள் தலைவனின் வருகையை முன்னறிவிக்கும் நன்னிமித்தங்களை (விரிச்சி) எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர் என்பதை உணர்த்துகிறது.

அயல்வீட்டுப் பெண்கள் வாயிலாக

வெளிப்பட்ட விரிச்சியை குறிஞ்சிநில தலைவிக்கு தோழி கூறுவதாக அமைந்த (நற்றிணை.65) பாடலும், பறவையின் ஒலியை கேட்ட தோழி நெய்தல்நில தலைவிக்கு கூறுவதுமாக அமைந்த (நற்றிணை.111) பாடலும் அக்கால மக்களின் நம்பிக்கையை எடுத்தியம்புகின்றன. விரிச்சியூர் நன்னாகனார் என்ற சங்கப் புலவரின் பெயரும், அக்கால மக்களின் நம்பிக்கையை படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

ii. பல்லியின் ஒலி

பல்லி எழுப்பும் ஓசையைக் கொண்டும், அவ்வோசை வரும் திசைகளைக் கொண்டும் உண்டாகக் கூடிய நன்மைகளையும் தீமைகளையும் சாஸ்திரம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. இதனை "கௌலீ ஆருடம்" என்று வழங்குவர்.

அட்டவணை 1: பல்லி ஒலிக்கும் திசைகளும். அவற்றால் ஆற்படும் விளைவுகளும்

பல்லி ஒலிக்கும் திசைகள்	பலன்களும் விளைவுகளும்
கிழக்கு	அசுபச் செய்திகள் வரும்
தென்கிழக்கு	வீட்டில் கலகம் ஏற்பட்டு, ஒரு வாரத்தில் மரணம் ஏற்படும்.
தெற்கு	தோல்வி, துக்க செய்தி, எதிர்பாராத விரயம் ஏற்படும்.
தென்மேற்கு	உறவினர்களின் வருகையும், அவர்களுக்கு நன்மையும் உண்டாகும்.
மேற்கு	சோதனைகளும் சங்கடங்களும் ஏற்படும்
வடக்கு	சுபச் செய்திகள் வரும்

பல்லியின் ஓசையால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் தீமைகளையும் சங்ககால மக்கள் அறிந்திருந்தனர். பாலைநிலத் தலைவியிடம் பல்லி எழுப்பும் ஓசையைக் கேட்ட தோழி, விரைவில் தலைவன் இல்லம் வருவான் எனக் கூறித் தலைவியை தேற்றுகிறாள். இதனை,

"உயர்புகழ் நல்இல் ஒண்சுவர்ப் பொருந்தி
நயவரு குரல பல்லி."

(நற்றிணை.333:1011)

"நெடுஞ்சுவர்ப் பல்லியும் பாங்கில் தேற்றும்."

(நற்றிணை.246:2)

ஆகிய பாடலடிகள் வாயிலாகப் பல்லி எழுப்பும் ஒலிமீது அக்கால மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைகளை அறியலாம்.

தலைவன் தன்னுடைய இல்லத்தை நோக்கி தலைவி அறியாதவாறு விரைந்து கொண்டிருக்கிறான். அப்போது, தனது வருகையை தலைவியிடம் பல்லி அறிவித்திருக்கும் என தன்னகத்தே கூறுவதாக,

------------ நெடுஞ்சுவர்ப் பல்லி
பரற்தலை போகிய சிரற்தலைக் கள்ளி."

(நற்றிணை.169:34)

என அமைந்த முல்லை திணைப் பாடலும் சங்ககாலத்தில் கௌலி ஆருடம் இருந்தமைக்குப் பெருஞ்சான்றாக அமைகின்றது. காஞ்சி வரதராஜ பெருமாள் கோவிலில் காணப்படும் தங்க மற்றும் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட பல்லி உருவங்களை தொட்டால், தோஷங்கள் நீங்கி நன்மை ஏற்படும் என்ற இக்கால மக்களின் நம்பிக்கையும், விழுந்த பல்லை கூரைமேல் எறிந்து பல்லியிடம் புதுப்பல்லை கேட்கும் இலங்கைச் சிறுவர்களின் நம்பிக்கையும் இக்கௌலி ஆருடத்தின் பரிநாம வளர்ச்சியே.

தீ நிமித்தங்கள் (அசுப சகுனங்கள்)

விளக்கு அணைதல், தண்ணீர் பாத்திரம் சாய்ந்து நீர் வெளியேறுதல், அணிந்த ஆடையில் தீப்பற்றுதல், ஒற்றைத் தும்மல், வீட்டில் மரம் முறிதல், புறா எழுப்பும் ஓசை,

விலங்கு இறந்த செய்தியை கேட்டல், பாயை உண்றி வைத்தல், தலைகீழாக பிரண்டு காட்சியளிக்கும் காலணிகள் ஆகியவை தீய சகுனமாக (நிமித்தமாக) கருதப்படுகின்றன.

i. பல்லியின் ஒலி

சூரியன் மறையும் மேற்குத் திசையில் இருந்துவரும் பல்லியின் ஒலி துன்பங்களையும் தீமைகளையும் உண்டாக்கும் என்ற நம்பிக்கை சங்ககாலம் தொடங்கி இக்கால மக்கள் மனங்களிலும் காணப்படுகிறது. பல்லியின் ஓசையை கேட்டு, தீய சகுனம் எனக் கருதி முள்ளம்பன்றி மெல்ல மெல்ல பின்வாங்கியதாக,

"பாங்கர் பக்கத்துப் பல்லி பட்டென,

மெல்மெல்லப் பிறக்கே பெயர்ந்தது."

(நற்றிணை.98:56)

என்பதன் வாயிலாகப் புலப்படுகிறது. இப்பாடலை பாடிய புலவர் உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் பாண்டிய மன்னன். எனவே, அரசன் முதல் ஆண்டி வரை நிமித்தங்கள்மீது நம்பிக்கைக் கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

2. குறி கேட்டல்

i. கட்டுக் குறி

செம்முது பெண்டிரை வீட்டிற்கழைத்து முறத்திலே பிடிநெல்லையிட்டு, எதிரே தலைவியை நிறுத்தி தெய்வத்திற்குப் பிரப்பி வழிபட்டு அந்நெல்லை நன்னான்காக எண்ணுவர். இறுதியில் ஒன்று, இரண்டு அல்லது மூன்று நெல்மணிகள் எஞ்சி இருந்தால் முருகன் அணங்கியது என்றும் நான்கு நெல்மணிகள் எஞ்சி இருந்தால் பிறிதொரு நோய் என்றும் முதுபெண்டிர் கூறுவர். இக்கட்டுக்குறி கூறும் முதுபெண்டிரை "கட்டுவச்சி" எனப் பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

"குன்ற நாடன் பிரிவின் சென்று

நல்நுதல் பரந்த பசலை கண்டு, அன்னை

செம்முது பெண்டிரொடு நெல்முன் நிறீஇ,

கட்டின் கேட்கும்ஆயின்,......................."

(நற்றிணை.288:47)

என்ற பாடலில் தலைவனை பிரிந்த துன்பத்தால் குறிஞ்சிநில தலைவி பசலை நோயுற்றதை அறியாத அவளின் நற்றாய், முதிய பெண்டாகிய கட்டுவிச்சியை அழைத்து, முறத்தில் நெல்லையிட்டு, முறத்தின் முன் தலைவியை நிறுத்திக் கட்டுக்குறி கேட்டதாக குளம்பானார் பாடியுள்ளார்.

ii. கழங்குக் குறி

குறி சொல்பவன், தன் தலையிலே ஓர் ஆடையைச் சுற்றி ஒருபுறம் தொங்கும்படி செய்து, பல தண்டுகளையுடைய மரக்கோலை கையில் ஏந்தி காட்சியளிப்பான். கைக்கோளிலுள்ள ஒவ்வொரு தண்டிலும் சிறு பைகளைக் கட்டித் தொங்கவிட்டு, முருகன் முன்னிலையில் சிதறப் போட்ட கழற்சிக் காய்களைத் தன் கைக்கோளிலுள்ள பைகளால் வாரியெடுக்கும் போது குறிப்பாகத் தோன்றிய சில செய்திகளை பிறருக்கு எடுத்துரைப்பான். இதுவே "கழங்குக் குறி" எனப்பட்டது. இக்கழங்குக் குறி கூறுபவனை 'வேலன்' என்றும், அவன் கையிலுள்ள மரக்கோலை 'வேல்' என்றும் பெயரிட்டு வழங்கினர்.

"அணங்குஅறி கிழங்கின் கோட்டம் காட்டி,

வெறிஎன உணர்ந்த உள்ளமொடு மறிஅறுத்து,

அன்னை அயரும் முருகு நின்

பொன் நேர் பசலைக்கு உதவாமாறே?"

(நற்றிணை.47:811)

என தலைவியின் பசலை நோயை அறியாத நற்றாய், கழங்குக் குறியறிந்து முருகனுக்கு மறி (ஆட்டுக்குட்டி)யை அறுத்துப் பலியிட்டதாக நல்வெள்ளியார் பாடியுள்ளார். இப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள 'கழங்கின் கோட்டம்' என்பது கழங்குக்குறி தவறியதை கூறுகிறது. எனவே, அக்கால வேலனின் குறி தவறி இருக்கலாம் அல்லது

இக்கால சோதிடர்களைப் போல வேலன் புழுகியிருக்கலாம் என்பதும் புலப்படுகிறது,

3. சோதிடம்

நிமித்தங்களை அறிந்து உணர்த்துவோர் 'நிமித்திகர்' எனப்படுவர். இவர்கள் காலத்தையும் நிமித்தங்களையும் கணித்து உணர்த்துபவர்களாக இருந்தமையால் 'கணியன்' எனப் பெயர் பெற்றனர். இதற்கு கணியன் பூங்குன்றனார், கணிமேதாவியார் போன்ற புலவர்களின் பெயர்கள் பெருஞ் சான்றாக அமைகின்றன. இக்காலத்தில் வழக்கிலுள்ள ஜோசியர், ஜோதிடர், சோதிடர் போன்ற சொற்கள் கணியன் மற்றும் நிமித்திகரின் திரிபேயாகும்.

"கார்அரும்பு அவிழ்ந்த கணிவாய் வேங்கை."

(நற்றிணை.373:6)

என்ற குறிஞ்சி நில தோழியின் கூற்றாக அமைந்த பாடலில், கணிகருக்கான சிறப்புப் பெற்ற வேங்கை மரத்தை "கணிவாய் வேங்கை" என்று கூறியிருப்பதன் வாயிலாக அறியலாம்.

4. மறுபிறப்பு பற்றிய நம்பிக்கை

உயிர் அல்லது ஆன்மா உடலைத் துறந்த பிறகு, அது முற்பிறவியில் செய்த பாவ புண்ணுயங்களுக்கேற்ப மனிதனாகவோ, விலங்காகவோ அல்லது ஏனைய உயிரினங்களாகவோ மீண்டும் பிறக்கும் என்ற நம்பிக்கையே "மறுபிறப்பு" (Re-incarnation) எனப்படும்.

"ஒருவரின் இறப்பிற்குப்பின், அவரது வினைகளுக்கு ஏற்பப் பயன்களை அறுவடை செய்த ஆன்மா, மீண்டும் உலகுக்குத் திரும்புகிறது. முன்னர் செய்த வினைகளுக்கு ஏற்றவாறு மறுபிறப்பு எடுக்கிறது" (யஜுர் வேதம், பிரகதாரண்ய உபநிடதம்.4.4.6) கூறுகிறது.

இறப்பதற்கு அஞ்சாதப் பாலைநில தலைவி, மறுபிறப்பில் தனது காதலனை மறக்க நேரிடுமோ என தோழியிடம் புலம்புவதாக,

"சாதல் அஞ்சேன்; அஞ்சுவல் சாவின்
பிறப்புப் பிறிது ஆகுவது ஆயின்,
மறக்குவேன்கொல், என் காதலன் எனவே."

(நற்றிணை.397:89)

அமைந்த பாடல், அக்கால மக்களின் மறுபிறப்புக் குறித்த நம்பிக்கையை புலப்படுத்துகிறது.

இன்றைய அறிவியல் உலகத்தில், 40 ஆண்டுகள் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று, மறுபிறப்புக் குறித்து ஆராய்ந்து சான்றுகளோடு நிறுவியுள்ளார், கனடா நாட்டைச் சார்ந்த இயான் ஸ்டீவன்சன். மனிதரில் காணப்படும் பிறவிக்குறைபாடுகளுள் 35% முற்பிறவியில் அந்த மனிதனுக்கு ஏற்பட்ட காயங்களின் எச்சங்கள் என்பதை நிறுவினார். இயல்பு கடந்தவை குறித்து ஆராயும் உணரியல் அறிவியல் துறையின் தலைவராக இருந்த இவர், விர்ஜினியா பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள தனது துறை அலுவலகத்தில், தன்னால் மட்டுமே திறக்கமுடியும் பூட்டைப் பூட்டி, மறுபிறப்பில் அப்பூட்டைத் திறக்க முடியுமென நம்பிக்கைக் கொண்டுள்ளார்.

5. பேய் பற்றிய நம்பிக்கை

ஒருவர் இறந்த பிறகு உருவமற்றுச் சஞ் சரிப்பதாக நம்பப்படும் அமானுஷ்யமான தீய சக்தியே "பேய்" என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. கிறித்தவர்களின் வேதமான பைபிளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பிலும் பேய்களைக் குறித்துப் பேசப்பட்டுள்ளது. பழைய எற்பாட்டில் (லேவியராகமம்17:7, உபாகமம்32:17, 2 இராஜாக்கள்4:39, 2 நாளாகமம்11:14) ஆகிய அதிகாரங்களிலும், புதிய எற்பாட்டில் (1 கொரிந்தியர்10:21, யாக்கோபு3:15, வெளிப்படுத்தின விசேஷம்9:20, 18:2) ஆகிய அதிகாரங்களிலும் காணப்படுகிறது.

சங்ககாலப் புலவர்களான பேயனார், பேய்மகள் இளவெயினி ஆகியோரின் பெயர்களும் அக்கால மக்கள் பேய்கள்மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை

புலப்படுத்துகிறது. பாண்டிய மன்னனான அறிவுடை நம்பியின்,

"மாசுஇல் கற்பின் மடவோள் குழவி

பேஎய் வாங்கக் கைவிட்டாங்கு."

(நற்றிணை.15:78)

என்ற பாடல் குற்றமற்ற கற்புடைய பெண் தனது குழந்தையைப் பேய் கவர்ந்து கொண்டு போகக் கைவிட்டு இருப்பதை தலைவியின் நாணத்திற்கு உவமையாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

பேயின் உருவமானது, வேனிற் காலத்தில் முள்முருக்கின் விளைந்த கொத்துப் போன்ற மாண்பில்லாத விரல்களையும் வலிமையான வாயினையும் கொண்டு காட்சியளிக்கும். இதனை,

"வேனில் முருக்கின் விளைதுணர் அன்ன

மாணா விரல வல்வாய்ப் பேஎய்

மல்லல் மூதூர் மலர்ப்பலி உணீஇய."

(நற்றிணை.73:13)

என்ற மூலங்கீரனாரின் பாலைத்திணைப் பாடலில் மலர் தூவிய பலிச்சோற்றை உண்ணுவதற்குப் பாழ்மன்றத்தை அடையும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பேய்களுக்குக் 'கழுது', 'கடி', 'மண்ணை', 'குணபாசி', 'பிசாசு', 'அலகை', 'வேதாளம்', 'கூளி', 'அழன்', 'சவம்', 'குணுங்கு' ஆகிய வேறு பெயர்களும் உண்டு. பேய்கள், வேலைப்பாடுடைய தெளிந்த மணிகள் நீக்கப்பட்ட வேற்படைகள் போல வேகமாக செயல்படும் என்பதையும் காற்றைக் காட்டிலும் வேகமாக இயங்கும் என்பதையும்,

"வினைப்பூண் தெண்மணி வீழ்ந்தன நிகர்ப்பக்

கழுது கால்கொள்ளும் பொழுது கொள்பானாள்." (நற்றிணை.171:8.9)

"கழுதுகால் கிளர ஊர் மடிந்தன்றே."

(நற்றிணை.255:1)

ஆகிய இரு பாடல்களும் எடுத்தியம்புகின்றன.

"ஒளிறுவேல் அழுவத்துக் களிறுபடப் பொருத

பெரும் புண்ணுறுநர்க்குப் பேஎய் போல."

(நற்றிணை.349:89)

எனத் தோழியின் செயலை, போர் செய்து புண்பட்டுக் கிடந்தாரைக் காக்கும் பேய்க்கு ஒப்பிட்டுத் தலைவியை பிரிந்த தலைவன் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு, போரில் புண்பட்டாரைக் காக்கும் பேயை குறித்து தொல்காப்பியர் (தொல்.பொருள்.77:56) புறத்திணையிலும், ஐயனாரிதனார் (புற.வெ.மாலை.காஞ்சி.13) ஆகிய இலக்கண நூல்களிலும் "பேய்க்காஞ்சி" என்ற துறையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

உலகிலுள்ள வல்லரசு நாடுகளில் வாழும் மக்களும் பேய், பூதங்களை நம்புகின்றனர். லூசியானா, ஸ்காட்லாந்து, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், இத்தாலி, செக் குடியரசு, ஜார்ஜியா, ருமேனியா ஆகிய மேலை நாடுகளிலுள்ள நகரங்களை "திகிலூட்டும் உலகின் 8 பேய் நகரங்கள்" (<https://www.tamil.boldsky.com/insync/pulse/2018/most-haunted-cities-in-the-world-019737>.html) எனக் குறிப்பிட்டு வெளிவந்த கட்டுரையும் பெருந்துணையாக அமைகின்றது.

முடிவுரை

அறிவியல் தொழில்நுட்பங்கள் இல்லாத சங்ககாலத்தில் விரிச்சி, குறி, நிமித்தம், மறுபிறப்பு, பேய் ஆகியவற்றின்மீது அக்கால மக்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகளை நற்றிணைப் பாடல்களை மூலமாகக் கொண்டும், இலக்கண நூல்களையும் வேதங்களையும் சார்பாகக் கொண்டும் இக்கட்டுரைப் பேசுகிறது. இத்தகைய நம்பிக்கைகள் வளர்ந்தும் திரிந்தும் இக்காலத்தில் வாழும் மக்களிடமும் சங்ககால நம்பிக்கைகளின் நீட்சியாகக் காணப்படுவதையும், அவற்றுள் சில அறிவியல் பூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டதையும் இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்க முனைகிறது..

References

Aarumughanchervai, Vee. (1914). *Urichchozh Nigandu*. Chennai: Madras Ribbon Achchiyanthira Saalai.

Kathiraiverpillai, Naa. (1938). *Soodaamani Nigandu Moolamum Uraiyum*. Chennai: Thirumahal Achchukkoodam.

Puliyur Kesigan. (2001). *Nattrinai Thelivurai*. (Part 1 & 2). Chennai: Paari Nilaiyam.

Puliyur Kesigan. (2009). *Purapporul Venbaamaalai Moolamum Uraiyum*. Chennai: Saarathaa Pathippakam.

Thirunganasambantham, Sa. (2013). *Tholkaappiyam Sollathikaaram Moolamum Uraiyum*. Thiruvaiyaaru: Kathir Pathippakam.

Thirunganasambantham, Sa. (2018). *Tholkaappiyam Porulathikaaram Moolamum Uraiyum*. Thiruvaiyaaru: Kathir Pathippakam.